

Posudek oponenta bakalářské práce

Student: Nikita Litvishko

Název práce: Reconstruction of Spheres in 3D for Robot Calibration

Oponent: Ing. Martin Matoušek, Ph.D.

Předložená práce se zabývá metodou určení 3D polohy koule známého průměru pozorované kalibrovanou projektivní kamerou. Problém je motivován kalibrací robotické ruky vůči kameře, na jejímž konci je v průběhu kalibrace koule umístěna. Zadání považuji za zajímavé, středně obtížné a vhodné ke zpracování formou bakalářské práce.

Formální hodnocení textu práce. Práce je prezentována kultivovaně dle zvyklostí technického textu, při čtení jsem zaznamenal jen nemnoho drobných prohřešků proti konzistenci značení, např.: kap. 1 – '2d' versus '3D'; strana 10 – vektor 'a' by měl být značen jako vektor $\mathbf{a}$; rovnice (3.1.6) a text pod ní – ' θ ' versus ' Θ '. Text je psán srozumitelně, v jazyce anglickém.

Věcné hodnocení textu práce. V první polovině kapitoly 2 je stručně popsána geometrie perspektivní kamery a odvození projekce 3D prostorového bodu na 2D obrazový bod. Tato část je správná, nicméně pro potřeby práce se jeví nadbytečná, neboť prezentovaná metoda je založena na projekci koule (jako speciálního případu kvadriky) do obrazu. Výsledné projekční rovnice jsou v kapitole 2 uvedeny, ale bez vazby či odvození plynoucího z bodové projekce.

Postup rekonstrukce koule z jejího obrazu v kapitole 3 je správný. K této části mám dotaz: koule se do obrazu promítá jako elipsa, jejíž orientace a excentricita není libovolná, ale závisí na poloze v obraze (a kalibrační matici kamery). Bylo toto omezení použito při hledání elips v obraze? Pokud ne, bylo by vhodné jej použít?

V experimentální sekci je zarážející hodnota chyby vypočtené polohy koule od polohy referenční. Chyba je největší ve směru osy x , očekával bych největší chybu ve směru osy z . Například pro vzdálenost 420 mm je vektor chyby $[x, y, z] = [4.4, 0.1, 0.86]$ (mm). Uvažujeme-li obr 4.2, koule o průměru 54 mm ve vzdálenost 420 mm je zobrazena elipsou velikosti cca 540 px, čemuž při ohniskové vzdálenosti $f = 4200$ odpovídá citlivost určení polohy cca 0.1 mm/px ve směru x či y , a 0.77 mm/px ve směru z . Pro druhou použitou vzdálenost 710 mm pak citlivost bude cca 0.16 mm/px pro x, y , a 2.2 mm/px pro z . Změřené chyby d_{420} a d_{710} jsou s tímto konzistentní (pro chybu detekce v obraze cca 1 px), výrazně větší chyba ve směru x ukazuje, že referenční poloha koule zřejmě nebyla správně určena. Experiment vyhodnocující přesnost metody by měl být lépe navržen s ohledem na obtížnost přesného referenčního určení polohy středu koule, například pomocí dvou koulí dotýkajících se jak podložky tak sebe, s využitím známé vzájemné vzdálenosti. Vhodnější vyhodnocení nicméně přináší dále prezentovaný experiment s posuvným stolcem.

Předloženou práci student prokázal schopnost samostatné technické práce. Zadání považuji za splněné, předloženou bakalářskou práci proto **doporučuji k obhajobě** a s ohledem na uvedené připomínky navrhuji hodnotit klasifikačním stupněm **B – velmi dobře**.

Praha, 13. června 2018

Ing. Martin Matoušek, Ph.D.

Oddělení robotiky a strojového vnímání, CIIRC, ČVUT